

Sygn. akt III RC 68/22

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 8 sierpnia 2022 r.

Sąd Rejonowy w Toruniu III Wydział Rodzinny i Nieletnich w składzie:

Przewodniczący sędzia Piotr Kawecki

Protokolant p.o. sekretarza sądowego Sara Figura

po rozpoznaniu w dniu 1 sierpnia 2022 r. w Toruniu

przy udziale -

sprawy z powództwa małoletniego M. D. działającego przez matkę K. D.

przeciwko A. D.

o podwyższenie alimentów

I. zasądza od pozwanego A. D. alimenty na rzecz małoletniego M. D. w miejsce ustalonych w kwocie 700 zł miesięcznie na mocy wyroku z dnia 30.01.2017r. w sprawie (...) Sądu Okręgowego w (...), w kwocie obecnie po 1300 zł (tysiąc trzysta złotych) miesięcznie, poczynając od dnia 10.02.2022r., płatne z góry do dnia 10-go każdego miesiąca, do rąk matki małoletniego K. D., z odsetkami ustawowymi za opóźnienie w płatności którejkolwiek z rat,

II. w pozostałej części powództwo oddala,

III. nie obciąża małoletniego M. D. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz A. D.,

IV. nakazuje pobrać od pozwanego A. D. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Toruniu kwotę 400 zł (czteryście złotych) tytułem zwrotu części kosztów sądowych, od których zapłaty zwolniona była strona powodowa, a w pozostałym zakresie kosztami sądowymi obciąża Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Toruniu,

V. wyrokowi w punkcie I nadaje rygor natychmiastowej wykonalności.

Sygn. akt III RC 68/22

UZASADNIENIE

K. D. działając w imieniu małoletniego powoda M. D. w dniu 31 stycznia 2022r. wniosła pozew przeciwko A. D. domagając się podwyższenia alimentów zasądzonych od pozwanego wyrokiem Sądu Okręgowego w (...) z dnia 30 stycznia 2017r. w sprawie (...) na rzecz małoletniego powoda M. D. z kwoty 700 zł miesięcznie do kwoty 1300 zł miesięcznie, płatnej do jej rąk, do 10-tego dnia każdego miesiąca z góry, poczynając od dnia 10 lutego 2022r., wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia płatności raty w terminie. Ponadto wniosła o zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kosztów procesu według norm prawem przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu K. D. wskazała, że na miesięczne koszty utrzymania mał. M. D. składają się opłaty za: prąd, internet i abonament komórkowy – 150 zł, gaz, wodę i wywóz śmieci – 200 zł, dojazdy do szkoły – 340 zł, treningi sportowe – 110 zł, wyżywienie, leki, pranie odzieży i chemię, kosmetyki – 1300 zł, zakupy dodatkowe (odzież, obuwie, wyprawka szkolna, rozrywka, wycieczki, ubezpieczenie) – 300 zł, a dodatkowo opłaty za prywatne leczenie, korepetycje i komputer. Łączy miesięczny koszt utrzymania małoletniego powoda wynosi zdaniem K. D.

2400 zł. Matka małoletniego od 2004r. prowadzi jednoosobową działalność gospodarczą – jej przychód w 2021r. w porównaniu do przychodu z 2017r. spadł o 79,15%. Według jej wiedzy pozwany posiada stabilną sytuację finansową, pracuje w międzynarodowej firmie (...) i oprócz stałej pensji otrzymuje dodatkowe benefity. W 2020r. pozwany zawarł związek małżeński. K. D. wskazała także, iż jej i pozwanego córka – J. D. usamodzielniała się i zrzekła alimentów od pozwanego w kwocie 900 zł miesięcznie.

Pozwany A. D. w odpowiedzi na pozew uznał powództwo w zakresie podwyższenia alimentów na rzecz małoletniego M. D. do kwoty po 900 zł miesięcznie oraz wniósł o zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwany wskazał, że oprócz realizowania obowiązku alimentacyjnego na syna M. D., łoży na jego utrzymanie dodatkowe sumy w postaci kieszonkowego (ok. 100 zł), zakupu odzieży, obuwie i akcesoriów, finansując wspólne wyjazdy czy pokrywając koszty leczenia (...), dowożenia mał. do szpitala. Natomiast dochody matki mał. powoda spadły w 2021r. w związku z obowiązującym wówczas lockdownem, a od początku 2022r. wróciła już ona do pracy w pełnym wymiarze czasowym, co w konsekwencji spowodowało, iż mał. obecnie częściej niż dotychczas przebywa u ojca. Pozwany wskazał, że po rozwodzie z K. D. dokonali oni podziału majątku wspólnego, wskutek którego K. D. przypadł dom w którym dotychczas zamieszkiwali, przy jednoczesnej spłacie na jego rzecz kwoty 270.000 zł, która wystarczyła na pokrycie ceny zakupu udziałów w innej nieruchomości, gdzie mógł realizować swoje potrzeby mieszkaniowe. Pozwany wskazał, że nie posiada żadnych oszczędności i żyje pokrywając na bieżąco - z uzyskiwanego wynagrodzenia za pracę - koszty utrzymania własnego i żony, która nie może podjąć stałej pracy z uwagi na niepełnosprawność. Zdaniem pozwanego K. D. wskazała w pozwie wygórowane wydatki na utrzymanie syna, a ich wysokość odbiega od faktycznie ponoszonych kosztów i nie została udowodniona żadnymi dokumentami.

W piśmie procesowym z dnia 15 czerwca 2022r. matka małoletniego powoda rozszerzyła powództwo - wniosła o podwyższenie alimentów zasądzonych od pozwanego A. D. na rzecz mał. M. D. z kwoty 700 zł do kwoty 2000 zł miesięcznie, wskazując na istotne zmiany ekonomiczne w kraju i drastycznie zwiększone potrzeby mał. od czasu złożenia pozwu w dniu 31 stycznia 2022r. K. D. wskazała, że po przebytych zapaleniu (...), silnej i długotrwałej (...) oraz (...) małoletni powód podupadł na zdrowiu, przytył – obecnie wymaga konsultacji (...), dobrej (...) diety opartej na składnikach „bio”, konsultacji wysiłkowych oraz pracy z profesjonalnym fizjoterapeutą, treningu (...) pod okiem dyplomowanego trenera – co w sumie generować ma dodatkowe koszty na poziomie ok. 940 zł miesięcznie.

W odpowiedzi na rozszerzenie powództwa pozwany wniósł o oddalenie powództwa w części powyżej kwoty 900 zł.

Podczas rozprawy w dniu 1 sierpnia 2022r. strony podtrzymały swoje stanowiska.

Sąd ustalił co następuje:

Małoletni M. D. ur. (...) jest dzieckiem pochodzącym ze związku małżeńskiego K. D. i A. D..

/dowód: odpis zupełny aktu urodzenia – k. 12 akt (...) SO w (...)/

Wyrokiem z dnia 30 stycznia 2017r. Sąd Okręgowy w Toruniu w sprawie (...) rozwiązał związek małżeński rodziców małoletniego przez rozwód. W punkcie 2 wyroku wykonywanie władzy rodzicielskiej nad małoletnimi M. D. i J. D. powierzył matce dzieci i ograniczył tę władzę ojcu do współdecydowania we wszystkich istotnych sprawach dotyczących małoletnich, za wyjątkiem spraw dotyczących leczenia. W punkcie 4 wyroku Sąd tytułem udziału A. D. w kosztach utrzymania syna M. D. zasądził alimenty w kwocie po 700 zł miesięcznie, tytułem udziału A. D. w kosztach utrzymania córki J. D. zasądził alimenty w kwocie po 900 zł miesięcznie, płatne do rąk matki dziecka, do dnia 10 każdego miesiąca z góry z ustawowymi odsetkami w razie zwłoki w płatności każdej z rat.

/dowód: wyrok – k. 52 akt (...) SO w (...)/

Wówczas małoletni M. miał niespełna (...) lat i chodził do (...) klasy szkoły podstawowej prywatnej, w której czesne wynosiło ok. 700 zł miesięcznie. Matka małoletniego prowadziła własną działalność gospodarczą i z tego tytułu osiągała dochody w wysokości ok. (...) zł miesięcznie.

Strony posiadały jeszcze jedno dziecko – córkę J., która miała (...) lat i uczyła się w (...) klasie liceum.

Pozwany pracował jako przedstawiciel handlowy z wynagrodzeniem w wysokości ok. (...) zł miesięcznie.

/dowód: akta (...) SO w (...)/

Obecnie małoletni M. D. ma (...) lat i jest uczniem liceum. W (...) klasie szkoły podstawowej małoletni został przez K. D. przepisany ze szkoły prywatnej do szkoły państwowej. Po przebyciu w grudniu 2021r. zapaleniu (...) w przebiegu (...), przebyciu (...) około 3 miesięcznej (...) oraz (...) małoletni powód podupadł na zdrowiu, przytył, choruje na (...), (...) – obecnie wymaga konsultacji dietetycznych, diety (...) z ograniczeniem (...) i (...), rehabilitacji ruchowej. Małoletni ma wykupiony przez pozwanego pakiet medyczny S., niemniej K. D. nie mając zaufania do kompetencji lekarzy w ramach tej opieki medycznej, zamierza korzystać z zabiegów prywatnych fizjoterapeutów i dyplomowanych trenerów dla poprawy zdrowia i kondycji syna. Raz na trzy tygodnie małoletni uczęszcza do prywatnego fizjoterapeuty, koszt jednej wizyty wynosi 150 zł.

Małoletni po długim okresie choroby i w okresie zbliżających się egzaminów (...) korzystał z korepetycji z matematyki (ich koszt wynosił ok. 600 zł miesięcznie), obecnie korzysta z korepetycji z języka angielskiego - ich koszt to ok. 560 zł miesięcznie. Na wyżywienie małoletniego zgodnie z zaleceniami dietetyka jego matka przeznacza ok. 1500 zł miesięcznie, na odzież i obuwie ok. 200 zł miesięcznie, na środki higieniczne ok. 100 zł miesięcznie. Małoletni raz na dwa miesiące korzysta z usług fryzjera, ich koszt to 50 zł.

Pasją małoletniego jest koszykówka, chciałby uczestniczyć w zajęciach sportowych, których K. D. jednak nie wykazała (poza jednorazowym zakupem butów sportowych za kwotę 600 zł). Wymagana jest wymiana komputera dla małoletniego powoda, jego koszt to ok. 2000 zł, podobnie małoletni powinien otrzymać nowy telefon – tu rozważany jest przez K. D. zakup telefonu na raty.

/dowody:

dokumentacja medyczna – k.14-16v, 100-105, 261

faktury i paragony – k. 11-13, 109-112, 170-171, 262

potwierdzenia transakcji – k. 113-139, 143-167, 169, 263

zeznania K. D. – k. 268v-270v/

K. D. ma obecnie (...) lat. W wyniku podziału majątku wspólnego po rozwodzie K. D. przypadły: prawa wynikające z umowy leasingu, której przedmiotem był samochód osobowy marki S. (...) rocznik 2016, własność zabudowanej budynkiem mieszkalnym jednorodzinny nieruchomości o pow. 0,1532 ha położonej w K., pieniądze zgromadzone na rachunkach bankowych prowadzonych na jej nazwisko oraz zgromadzone na wspólnym rachunku bankowym; A. D. przypadły pieniądze zgromadzone na rachunku bankowym prowadzonym na jego nazwisko. Tytułem spłaty K. D. zobowiązała się wypłacić A. D. kwotę 270.000. zł, z czego kwotę 200.000 zł najpóźniej do dnia 31.08.2018r., zaś kwotę 70.000 zł do dnia 31.07.2023r. K. D. mieszka sama z synem w domu będącym jej własnością, czasami na tydzień przyjeżdża córka J.. Na koszty związane z użytkowaniem domu składają się: internet ok. 80-100 zł miesięcznie, energia ok. 140 – 200 zł co miesiąc, woda – 40 - 50 zł co miesiąc, ogrzewanie – w sezonie zimowym 500-600 zł miesięcznie. Koszt zakupu opału wzrósł ostatnimi czasy do tak wysokiego poziomu, że ogrzewane są obecnie jedynie pomieszczenia zajmowane przez K. D. i małoletniego powoda. Ponadto matka powoda spłaca raty kredytu frankowego hipotecznego w wysokości po ok. 850 zł miesięcznie, okres spłaty kredytu wynosi jeszcze ok. 20 lat. Ubezpieczenie domu wynosi 900

zł na 3 lata. Szacunkowa wartość nieruchomości stanowiącej własność K. D. wynosi obecnie ok 980 tys. zł, bynajmniej za taką kwotę wystawiła ona tę nieruchomość na sprzedaż.

Matka małoletniego powoda pracuje jako trener, coach – prowadzi działalność gospodarczą, którą zawiesza cyklicznie w okresie letnim – z uwagi na niski popyt na jej usługi w tym okresie. K. D. specjalizuje się w szkoleniach dla firm (...) i (...). Na przestrzeni lat jej przychody z prowadzonej działalności gospodarczej spadały – w szczególności w okresie marca – maja 2021r. – z uwagi na leczenie szpitalne i rekonwalescencję, w końcówce 2021r. z uwagi na fakt leczenia szpitalnego syna, na przestrzeni ostatnich dwóch lat z uwagi na pandemię koronawirusa Sars – Cov 2. W 2021r. K. D. osiągnęła przychód w kwocie (...) zł, w pięciu pierwszych miesiącach 2022r. – w kwocie (...) zł. W skład kosztów działalności wchodzi: leasing pojazdu – ok. 1400-1500 zł miesięcznie, zakup i wymiana opon samochodowych – 1800 zł – w zależności od potrzeb, ubezpieczenie ZUS – obecnie 700 zł miesięcznie z uwagi na nieprzekraczanie określonej kwoty dochodu (wcześniej była to kwota ok. 1500 zł miesięcznie), połowa kosztów energii elektrycznej wykorzystywanej w domu. W skład kosztów zmiennych wchodzi koszty związane z dojazdami (koszt paliwa, noclegów), które wynoszą ok. 3000 zł miesięcznie.

K. D. posiada oszczędności w wysokości 7.000 zł na prywatnym koncie bankowym oraz w kwocie 4.850 zł na koncie firmowym. Na poczet zobowiązań wynikających ze spłaty kredytu hipotecznego (narastającej obecnie – wskutek inflacji i podwyżek stóp procentowych rat kredytu) i spłaty pozwanego wskutek podziału majątku wspólnego, ma odłożoną kwotę ok. 150.000 zł. Posiada samochód w leasingu, którego kwota wykupu wynosi obecnie ok. 17.500 zł.

K. D. otrzymuje na małoletniego świadczenie wychowawcze w kwocie 500 zł miesięcznie oraz kwotę 300 zł na start do szkoły, raz w roku.

/dowody:

podsumowanie przychodów – k. 9-10, 140-142

faktury i paragony – k. 11-13, 109-112, 170-171, 262

dokumentacja medyczna – k. 106-108

potwierdzenia transakcji – k. 113-139, 143-167, 169, 263

dokumentacja fotograficzna – k. 176-177, 264

umowa o kredyt – k. 252-256

zaświadczenie o przychodach i kosztach – k. 257

umowa o prowadzenie księgowości – k. 258-259

wyciąg z CEIDG – k. 260-

zeznania K. D. – k. 268v-270v/

A. D. ma obecnie (...) lata i pracuje w (...) Sp. z o.o. w W. jako przedstawiciel handlowy kluczowych klientów, na pełen etat, z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości (...) zł miesięcznie. Z uzyskiwanej kwoty opłaca kartę medyczną dla swej żony i małoletniego powoda w kwocie 150 zł. Otrzymuje premie uznaniowe, kwartalne, w wysokości ok. (...) zł. W maju jego wypłata wyniosła (...) zł. W okresie od 1 grudnia 2021r. do lutego 2022r. jego średnie miesięczne wynagrodzenie wyniosło ok. (...)zł. Otrzymuje także jednorazowy dodatek w wysokości (...) zł rocznie z tytułu tzw. „wczasów pod gruszą”. Pozwany ma możliwość korzystania ze służbowego samochodu za którego udostępnienie opłata wynosi ok. (...) zł miesięcznie; posiada komputer firmowy oraz telefon firmowy.

W dniu 18 grudnia 2020r. pozwany zawarł kolejny związek małżeński. Obecnie żona pozwanego nie pracuje, wcześniej pracowała fizycznie jako pomoc przy sprzątanii domu, przez pewien okres czasu także w Holandii, zarobiła wówczas ok. (...) zł, pracowała także dorywczo przy wylepianiu pierogów. Obecnie żona pozwanego nie pracuje, jej obecny stan zdrowia uniemożliwia wykonywanie jakichkolwiek prac; stara się o orzeczenie o niepełnosprawności i rentę. Żona pozwanego była wyłączną właścicielką nieruchomości w L., którą sprzedała w 2020r. za kwotę 160.000 zł.

Na wyżywienie pozwany wraz z żoną przeznaczają ok. 2400-2600 zł miesięcznie, na odzież dla siebie ok. 400-500 zł miesięcznie. Na swoje leczenie pozwany przeznacza ok. 150 zł na leki, na leczenie żony ok. 100 zł. Małżonkowie korzystają z prywatnych zabiegów rehabilitacyjnych, których koszt wynosi ok. 300 zł miesięcznie.

Pozwany jest wyłącznym właścicielem 1/3 udziałów w zabudowanej nieruchomości położonej w T. przy ul. (...), objętej księgą wieczystą (...), nabytych za kwotę 270 tys. zł. Za wywóz śmieci i zużycie gazu płaci łącznie 150 zł miesięcznie, za zużycie prądu ok 120 zł miesięcznie, za zużycie wody ok. 100 zł miesięcznie.

Pozwany A. D. jest stroną kredytu hipotecznego, zaciągniętego razem z K. D.. Formalnie jest poręczycielem spłaty tego kredytu.

Raz na ok. dwa tygodnie, przez weekend, przebywa u niego małoletni syn, wówczas pozwany ponosi koszty jego utrzymania. Poza realizowaniem obowiązku alimentacyjnego w dotychczas zasądzonej kwocie, pozwany łoży na utrzymanie syna M. dodatkowe sumy, przekazując kieszonkowe w kwocie ok. 100 zł miesięcznie, dokonując zakupów odzieży, obuwia, akcesoriów na które syn zgłasza zapotrzebowanie, finansując wspólne wyjazdy wakacyjne, wycieczki weekendowe oraz kolonie, pokrywając koszty utrzymania dziecka w czasie, gdy przebywa ono u niego, pokrywając częściowo koszty leczenia stomatologicznego oraz koszty dowożenia syna na badania do szpitali w T. i B..

/dowody:

wypisy aktów notarialnych – k. 37-43v

dokumentacja medyczna – k. 44-45, 75-80

potwierdzenia transakcji – k. 46–47, 50-54, 56-74, 189-207, 241-249

umowa multimedialna – k. 48-49v

zaświadczenie o zarobkach – k. 55

paski płacowe – k. 208-215

faktury – k. 216-218, 250

dokumentacja fotograficzna – k. 219-240

zeznania A. D. – k. 270v-271v/

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny ustalono na zeznań stron procesu, które uznano w dużej części za wiarygodne, gdyż były spójne, logiczne i znalazły potwierdzenie, w odpowiednim zakresie, w stosownych dokumentach urzędowych i prywatnych, których domniemanie autentyczności wynikające z art. 245 kodeksu postępowania cywilnego – a w odniesieniu do dokumentów urzędowych również zgodności z prawdą tego co zostało w nich zaświadczone, wynikające z art. 244 kpc – nie zostały podważone.

Zgodnie z art. 230 kpc uznano za bezsporne okoliczności faktyczne zawarte pozwie, pismach procesowych złożonych w sprawie, którym strona przeciwna nie zaprzeczyła, gdyż nie budziły wątpliwości co do zgodności z prawdziwym stanem rzeczy i znalazły, w odpowiednim zakresie, potwierdzenie w pozostałym materiale procesowym.

Mając na uwadze ustalony stan faktyczny na podstawie zebranego i powyżej ocenionego materiału dowodowego Sąd uznał, że powództwo małoletniego M. D. zasługuje jedynie na częściowe uwzględnienie.

Zgodnie z art. 133 § 1 k.r.o rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie, chyba że dochody z majątku dziecka wystarczają na pokrycie kosztów jego utrzymania i wychowania. Przepis art. 135 § 1 k.r.o. wskazuje przy tym, że zakres świadczeń alimentacyjnych zależy od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego. Zgodnie natomiast z art. 138 k.r.o. w razie zmiany stosunków można żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego.

Małoletni powód winien mieć zaspokojone usprawiedliwione potrzeby, czyli takie, których zaspokojenie pozwala uprawnionemu żyć w warunkach odpowiadających jego wiekowi, stanowi zdrowia, wykształceniu, itp. Katalog owych potrzeb jest sprawą indywidualną. W przypadku obowiązku alimentacyjnego rodziców względem dzieci zakres wzajemnych uprawnień i obowiązków alimentacyjnych wyznacza przede wszystkim dyrektywa zaspokajania przez te osoby potrzeb ekonomicznych, zgodnie z zasadą równej stopy życiowej. Usprawiedliwione potrzeby ich dzieci nie mogą być określone na poziomie elementarnym, lecz takim, jaki odpowiada stopie życiowej rodziców. Usprawiedliwione potrzeby dotyczą środków utrzymania i wychowania. Potrzeby utrzymania mają charakter konsumpcyjny. Ich zaspokojenie bowiem polega na zapewnieniu uprawnionemu mieszkania, wyżywienia, odzieży, leczenia, pielęgnacji w chorobie, itp. Zaspokojenie potrzeb dziecka w zakresie wychowania następuje przez zapewnienie mu nie tylko środków materialnych, lecz także troski o jego rozwój fizyczny i umysłowy oraz przygotowanie go do samodzielnego życia w społeczeństwie. Z art. 128 k.r.o. płynie dyrektywa, by realizować zaspokajanie potrzeb w zakresie wychowania adekwatnie do wieku dziecka, zdrowia, jego uzdolnień, rodzaju szkoły i profilu klasy, do której uczęszcza, itp., a zatem dostarczyć mu tego wszystkiego, co jest potrzebne do jego fizycznego i umysłowego rozwoju, a więc zapewnienie pielęgnacji i pieczy, odpowiedniego wykształcenia, przygotowania do życia w społeczeństwie, rozwijania zainteresowań kulturalnych i uzdolnień. Przez zmianę stosunków rozumie się zmianę usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego albo zmianę w zakresie możliwości zarobkowych zobowiązanego do alimentacji, wskutek czego ustalony zakres obowiązku alimentacyjnego wymaga skorygowania przez stosowne zwiększenie albo zmniejszenie wysokości świadczeń alimentacyjnych. Potrzeby uprawnionego oraz możliwości zobowiązanego ulegają zmianie, tym samym może ulegać zmianie wysokość alimentów. Dlatego w razie zmiany stosunków zarówno uprawniony, jak i zobowiązany mogą żądać zmiany orzeczenia lub umowy dotyczącej obowiązku alimentacyjnego. Zmiana stosunków może prowadzić do uchylecia obowiązku alimentacyjnego bądź do podwyższenia lub obniżenia alimentów. Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków w rozumieniu art. 138 kro, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności - na tle sytuacji ogólnej - mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu (por.: uchwała składu 7 sędziów Sądu Najwyższego z dnia 23 października 1954 r., I CO 41/54). Podwyższenie alimentów następuje wówczas, gdy zwiększeniu uległy potrzeby uprawnionego albo wzrosły możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego.

W sprawie nie ulegało wątpliwości, że małoletni powód nie ma majątku, który przynosiłby dochód przeznaczony na jego utrzymanie. A zatem obowiązek utrzymania małoletniego M. D. spoczywa na jego rodzicach, z uwzględnieniem ich możliwości zarobkowych. Oznacza to, że również pozwany powinien ponosić odpowiednią część wszystkich wydatków związanych z utrzymaniem małoletniego syna w postaci: zakupu wyżywienia, ubioru, leków, części opłat mieszkaniowych za dom, w którym przebywa oraz innych wydatków niezbędnych do jego prawidłowego rozwoju i wychowania. Małoletni powód wymaga obecnie kontynuacji leczenia, specjalistycznej diety, rehabilitacji ruchowej; z

powodu pandemii koronawirusa i zdalnego nauczania, a przede wszystkim z powodu długotrwałej choroby wymaga korepetycji, by nadrabiać w (...) wcześniejsze braki.

Ponadto, jak wyjaśnił to Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 1 czerwca 1965r. (I CZ 135/64, niepublikowanym, zawartym w bazie orzeczeń SIP LEX pod numerem 5811) dłuższy upływ czasu, a przez to i wzrost potrzeb dziecka wynikający z jego starszego wieku, stwarza podstawę do podwyższenia alimentów. Małoletni powód ma obecnie niespełna (...) lat i ucześnieza do (...).

Potrzeby małoletniego powoda nie są obecnie zaspokajane bieżącymi alimentami ze strony pozwanego A. D.. Jednak biorąc pod uwagę usprawiedliwione potrzeby małoletniego M. oraz zakres możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego Sąd uznał, iż kwota po 1300 zł miesięcznie tytułem alimentów na rzecz małoletniego będzie adekwatna do jego usprawiedliwionych potrzeb oraz możliwości majątkowych i zarobkowych pozwanego. A. D. ma obecnie (...) lata i pracuje jako przedstawiciel handlowy z wynagrodzeniem w wysokości (...) zł miesięcznie. Ponadto otrzymuje premie uznaniowe, kwartalne w wysokości ok. (...) zł. W maju wypłata pozwanego wyniosła (...) zł. W okresie od 1 grudnia 2021r. do lutego 2022r. jego średnie miesięczne wynagrodzenie wyniosło ok. (...) zł. Otrzymuje benefit w wysokości (...) zł rocznie z tytułu wczasów pod gruszą. Korzysta ze służbowego samochodu za którego udostępnienie opłata wynosi (...) zł. Posiada komputer firmowy oraz telefon firmowy.

W ocenie sądu w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego leży uiszczanie na rzecz małoletniego syna kwoty po 1300 zł miesięcznie. Pozwany ma unormowaną sytuację zarobkową, pracuje na pełen etat, jego wynagrodzenie nie jest obciążone z tytułu wyroków sądowych lub innych tytułów. Pozwany alimentował małoletniego także poza zasądzoną kwotą alimentów – wyjeżdżał z małoletnim do drogiego ośrodka (...), przysyłał dobrowolnie kieszonkowe, opłacał częściowo obozy sportowe małoletniego syna, dokonywał zakupów sportowych – w sytuacji więc, gdy wzrosły koszty usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda – winien w pierwszej więc kolejności pokrywać koszty ich zaspokajania, ograniczając częściowo zaspokajanie potrzeb bardziej zbytkownych. Argument pozwanego, iż musi utrzymywać finansowo swoją niepracującą obecnie żonę, jest w ocenie Sądu o nieprzekonujący – wszak żona pozwanego sprzedała nieruchomości za kwotę ok. 160.000 zł, winna więc wykorzystywać te środki na pokrywanie swego utrzymania w okresie niezdolności do pracy. Należy także pamiętać, że w nieodległej przyszłości pozwany winien otrzymać od K. D. kolejną ratę spłaty wynikającej z podziału majątku wspólnego. Sytuacja majątkowa pozwanego poprawiła się także w tym zakresie, że obecnie nie jest już zobowiązany alimentacyjnie wobec swojej córki J. D., a wszak wysokość zasądzonych na jej rzecz alimentów wynosiła 900 zł miesięcznie.

Jednakże koszty utrzymania i wychowania małoletniego M. winny być rozłożone na obydwój rodziców. K. D. przy której małoletni pozostaje na co dzień, otacza go opieką i zajmuje się jego sprawami, w tym procesem leczenia, kształcenia, rozwoju, a zatem pewną, bez porównania większą od pozwanego, część swojego obowiązku alimentacyjnego realizuje poprzez osobiste starania o utrzymanie i wychowanie małoletniego. Sąd wziął również pod uwagę, iż małoletni powód raz na dwa tygodnie, przez weekend, przebywa u pozwanego, wówczas A. D. ponosi koszty utrzymania syna, niemniej wkład osobistych starań w utrzymanie i wychowanie małoletniego jest niewspółmiernie mniejszy niż K. D..

Nie można nie uwzględnić otrzymywania przez matkę małoletniego powoda świadczenia wychowawczego, tzw. 500+. Wprawdzie zgodnie z art. 135 § 3 pkt 3 k.r.o. świadczenie to nie ma wpływu na zakres obowiązku alimentacyjnego, to jednak podkreślenia wymaga, że dotyczy to tylko usprawiedliwionych kosztów utrzymania uprawnionego. Innymi słowy, świadczenie to nie może zastępować alimentacji przez zobowiązanego w zakresie zaspokojenia potrzeb usprawiedliwionych. Może jednak - a w świetle celowości jego wprowadzenia nawet powinno - stanowić źródło finansowania wydatków dodatkowych, służących utrzymaniu dziecka. Gdyby finansować wszystkie potrzeby dziecka tylko obowiązkiem alimentacyjnym każdego z rodziców, to świadczenie 500+ w zakresie potrzeb dziecka nie miałyby być na co przeznaczone, bo byłyby one w całości zaspokajane przez obowiązek alimentacyjny (wówczas świadczenie to byłoby dochodem rodzica), co byłoby sprzeczne z celem jego wprowadzenia.

Tym samym, deklarowane przez stronę powodową wydatki na rozrywkę, hobby, zajęcia dodatkowe małoletniego M. powinny być w części pokrywane ze świadczenia 500+, ponieważ w innym przypadku świadczenie to służyłoby jedynie poprawie sytuacji finansowej matki małoletniego, co byłoby oczywiście sprzeczne z celem jego wprowadzenia (tak też Sąd Okręgowy w (...) w sprawie (...)).

Możliwości majątkowe i zarobkowe pozwanego A. D. – w ocenie Sądu zapewniają mu możliwość alimentacji małoletniego powoda w większym zakresie niż czynił to obecnie. Zdaniem Sądu kwota podwyższonych alimentów na rzecz małoletniego syna w zakresie obecnie zasądzonych alimentów w kwocie 1300 zł miesięcznie - leży jak najbardziej w zakresie jego możliwości zarobkowych. Pozwany ma ustabilizowaną sytuację zarobkową - osiąga dochody, które pozwalają mu na zaspokajanie własnych potrzeb, nowo założonej rodziny i małoletniego powoda – w zakresie ustalonym w punkcie 1 wyroku.

Sąd oddalił powództwo ponad kwotę ponad 1300 zł, bowiem uznał, że wyższa ich kwota nie leży w granicach możliwości zarobkowych i majątkowych pozwanego oraz że zakres usprawiedliwionych potrzeb małoletniego M. D. nie wymaga alimentacji w większym finansowym zakresie. W ocenie Sądu zasądzona od pozwanego kwota alimentów oraz alimentacja małoletniego powoda przez K. D. pozwoli na zaspokojenie większości usprawiedliwionych potrzeb małoletniego. Matka małoletniego powoda również ma możliwości zarobkowe, zatem i ona winna w większym zakresie czynić starania o finansowe zaspokajanie usprawiedliwionych potrzeb syna. Sytuacja majątkowa i zarobkowa K. D., choć mniej korzystna niż w dacie rozvodu i w całym roku 2017, nadal jednak pozwala na pokrycie kosztów własnego utrzymania i zaspokajanie części usprawiedliwionych potrzeb małoletniego powoda.

Mając powyższe na uwadze na podstawie art. 138 kro orzeczono jak w punkcie I sentencji.

W pozostałej części powództwo oddalono jako niezasadne, orzekając jak w punkcie II sentencji.

W punkcie IV sentencji wyroku Sąd nie obciążył małoletniego M. D. obowiązkiem zwrotu kosztów procesu na rzecz A. D. w oparciu o art. 102 kpc.

Jednocześnie Sąd obciążył kosztami sądowymi pozwanego w punkcie IV sentencji wyroku na podstawie art. 13 ust. 1 pkt 4 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych i nakazał pobrać od niego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 400 zł tytułem części kosztów sądowych od których zapłaty zwolniona była strona powodowa, a w pozostałym zakresie kosztami sądowymi obciążył Skarb Państwa – Sąd Rejonowy w Toruniu.

Rygor natychmiastowej wykonalności nadano wyrokowi z urzędu w trybie art. 333 § 1 pkt 1 kpc, o czym orzeczono w punkcie V sentencji wyroku.